

PROJECT LEIJLIJNEN UPDATE VAN 26 JAN 2014

Aankondiging Datum

De Stichting is verheugd de eerste datum van verenigd gebed en meditatie t.b.v. het vrijmaken van energetische blokkades en het versterken van de Aardse leijlijnen aan te kondigen. Het zal plaatsvinden op:

Zondag 2 februari 2014

Deze uitnodiging geldt niet alleen iedereen uit de meer dan 60 landen die hebben geschreven dat ze deel willen nemen aan deze onderneming, maar ook degenen die deze boodschap voor de eerste keer lezen. Iedereen is meer dan welkom om bij elke mogelijk in te springen.

Wat betreft de timing, er is een groeiend bewijs om te suggereren dat de periode **voor** en **na** een lage zonnestand (i.e. zonsopgang en zonsondergang), al dan niet zichtbaar aan de hemel, de **optimale** tijd van de dag is. Natuurlijk sluit deze suggestie niet uit dat jullie je toewijding op enig ander tijdstip aanbieden. Het betekent simpelweg dat vanwege hieronder genoemde redenen wordt verondersteld dat de heilige paden tijdens dageraad en schemering toegankelijker zijn.

Aangezien het tijdstip van plaatselijke zonsopgang en – ondergang, afhankelijk van de geografische positie van elke deelnemer, zal verschillen, zou men zich voor kunnen stellen dat deze gebeurtenis een voortdurende en progressieve golf is van intentionele healing, terwijl de Aarde van west naar oost om haar as draait. Stel je voor hoe de gewijde kruispunten gestaag met een enorme gloed oplichten, terwijl iedere blokkade op haar beurt wordt opgeheven, wanneer in de gebieden van de Stille Oceaan en in het Verre Oosten de dag begint. Zo'n opeenvolging zorgt voor een doorgaande passage en vooruitgang van het licht door de gewijde paden terwijl de dageraad verder westwaarts voortschrijdt. Dit beeld geeft een geheel nieuwe interpretatie van het Bijbelse vers:

"Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen wezen" – Mattheus 24:27

Welk bewijs inspireert deze zeer bevoorrechte tijden? Welnu, het is bekend dat de 12^e eeuwse religieuze Tempeliers (die zich geformeerd hebben uit de Cisterciënzer Orde en een behoorlijke kennis van de 'zoutlijnen' bezaten), hun extensieve dag van gebed begonnen rond 04:00 a.m. [1], zeer waarschijnlijk om te profiteren van het effect van de 'rijzende zon' die dan de gewijde lijnen optimaal doordrong. Op mid-noordelijke hoogten, tijdens de zomerzonnewende, kan men de zonsopgang rond 05:00 a.m. verwachten. In het tegenovergestelde geval, bij de winterzonnewende, zal de zon niet verschijnen voor ca. 08:30 a.m. In beide gevallen zullen de Tempeliers voor zonsopgang zijn opgestaan en in het holst van de winter, in een koud klooster, zouden ze zo'n viereneenhalf uur voor zonsopgang in gebed zijn gegaan. Dat is een buitengewone toewijding, maar er zal duidelijk een reden voor zijn geweest.

Zelfs vandaag de dag vinden, n.a.v. deze traditie, vele openbare erediensten op bepaalde dagen en en masse plaats in ofwel de vroege ochtend of de late middag. Het is ook opmerkelijk dat het meest gewijde deel van enig huis van verering geacht wordt de kansel te zijn. Kansels zijn op het oosten gericht aangezien dat de richting is waar de Zon tijdens de huidige cyclus van de rotatie van de Aarde opkomt.

Tijdens de vroege 1990-er jaren publiceerde een wichelaar van de Addlestone Historical Society in Engeland een serie interessante waarnemingen die het zogenoemde "Solaire

Transitie Effect" beschreven. Zoals het verslag van de ontdekker tijdens herhaalde proeven op verschillende locaties aantoonde, is de grootte van de leijlijn en derhalve de capaciteit, significant afhankelijk van de plaatselijke zonnehoogte:

"Alle drie de leyen werden tijdens zonsopgang getest, en alle drie namen ze toe in grootte van zes tot twaalf passen... Het leek erop dat het een resultaat was van het horizontaal passeren van de zon over de energielijnen..."

We arriveerden net voor het tijdstip dat ik "het zonsopgangraam" was gaan noemen, en ik ontdekte dat de lijn haar normale breedte had. Toen, nogal plotseling, nam die toe tot een verbijsterende 212 passen! Echt een geomantische corridor!

Het zonsopgang/ondergang effect zou blijken van groot belang te zijn. Het moet net een grote staande puls zijn die de scheidslijn tussen donker en licht volgt terwijl deze westwaarts rond de Aarde snelt. Er kan nooit een tijd zijn wanneer deze altijd bewegende grote cirkel niet leyen tot activiteit ergens op de planeet stimuleert."

Het volledige artikel kan worden gevonden op <http://www.ahsoc.fsnet.co.uk/soltrans.htm>

Hier is nog een duidelijk voorbeeld uit de wereld van de natuur. Op 7 oktober 2011 hoorde men het eerste kraaien van het huishaantje om precies 06:00, zo'n 25 minuten nadat de zon 18 graden onder de plaatselijke horizon stond – de zogenoemde "astronomische dageraad". Het was 07:30 voordat de zon feitelijk opdoemde aan een ononderbroken horizon, maar het haantje nam de eerste fotonen van de komende dageraad 90 minuten eerder met zijn innerlijke sensoren waar. Men kan niet zeker zijn hoe, maar sterke intuïtie suggereert dat leylijnen een fundamentele rol spelen in deze natuurlijke functie, net als de vogeltrek in het algemeen.

Het is alsof Gaia speciaal wordt versterkt door een laagstaande zon. Haar leylijnen lijken uit te zetten en toe te nemen in hun energetische en informatiedragende capaciteiten tijdens dit tweemaal dagse solaire aspect. Dus, met de paden die zich vergroten tot tenminste tweemaal hun capaciteit, is dat niet een zeer passende tijd om ze van ongewenste energieën te ontdoen en deze te vervangen door het licht van compassie? Is dit de tijd waarop de Aarde veel ontvankelijker en toegankelijker is voor behandeling?

Om de passende periode van leylijn expansie voor het doel van deze meditatie te vatten, werd de timing zorgvuldig ingeschat op basis van de "astronomische dageraad". Dit is het punt waarop de zon voldoende onder de horizon is om ervoor te zorgen dat de zwakste sterren nog met het blote oog kunnen worden gezien. Het kan ook in het algemeen worden beschreven als de tijd waartussen de verlichting van de hemel toeneemt voor zonsopgang (dageraad) of afneemt voor zonsondergang (schemering). Gedurende dat interval reageert het zonlicht progressief met het bovenste deel van de atmosfeer en deeltjes - zowel natuurlijke als gefabriceerde - die in de lucht hangen en die soms een spectaculaire voordageraadse of naschemeringse kleurschakering creëren. Iedereen die zo'n dramatische zonsop- of ondergang heeft gezien weet dat dit krachtige gebeurtenissen zijn voor het oog en de ziel.

Op de datum in kwestie zal de hoeveelheid astronomische dageraad variëren tussen 1¼ en 4 uur, afhankelijk van de geografische breedtegraad waarop de deelnemer zich bevindt. Deze specifieke periode verschaft derhalve een potentieel "raam van mogelijkheid" om de leylijn expansie voor het doel van deze meditatie te benutten.

Latitude Band	Window of Opportunity Minutes before Sunrise or after Sunset
60N-70N	152 - 238
50N-60N	116 - 152
40N-50N	97 - 116
40N-30S	75 - 97
30S-50S	91 - 147

Dus als je bijvoorbeeld op 40N breedte bevindt en van plan bent om 's morgens mee te doen wanneer de zon opkomt om (laten we zeggen) 07:11 lokale tijd, dan zou je al 75 minuten eerder kunnen beginnen, om 05:56 lokale tijd, voor het beste resultaat. Men kan er niet zeker van zijn, maar degenen die op hogere breedtegraden zitten zouden wel eens een betere positie kunnen hebben om een nog langere duur van expansie te ervaren vanwege de langere duur van de dageraad.

Zoals de Addlestone wicelaar schreef, leylijnen schijnen naar hun normale formaat terug te gaan zo'n 30 minuten na zonsondergang en zo'n 40 minuten na zonsopkomst. Gezien de onderwerpen over de Tempeliers, het haantje en het dageraadskoor in het algemeen, wordt er sterk gespeculeerd dat de groei van een leylijn naar een maximum in een groter tijdssbestek plaatsvindt dan de hierna volgende terugkeer naar de normale grootte. En vanwege die reden zouden de deelnemers voor voldoende dekking moeten zorgen voor zonsopgang en na zonsondergang.

Ter verdere overweging

De eerste gebeurtenis wordt een "verenigde" periode van gebed, meditatie of simpelweg energie of gedachten wijden aan leylijnen genoemd. Toch is het alleen "verenigd" in die zin dat het voortdurend en progressief op een enkele dag zal gebeuren en niet noodzakelijk "in koor" vanwege de tijdsverschillen in de wereld. De verwachting is dat deelnemers voornamelijk hun intentie focussen op hun eigen regio om te profiteren van het plaatselijke solaire transitie effect waar we eerder over schreven. Toch, hieraan toegevoegd, zouden ze ook kunnen overwegen bij te dragen aan het aanvullende scenario dat hieronder volgt:

Wat als er een plaats op Aarde is, die, mocht er genoeg meelevende intentie tegelijkertijd op de plaatselijke tijden van de laagstaande zon geconcentreerd worden, een overweldigende liefhebbende resonantie over het hele leylijnen netwerk produceert? Per definitie zou dat een punt van grote fijngevoeligheid moeten zijn. Is er zo'n punt en zo ja, waar is dat?

Tijdens hun onderzoek van de Michael-Maria ader van Zuid Engeland, redeneerden Hamish Miller en Paul Broadhurst als volgt [2]:

"Dus volgens universele traditie is de staf van Mercurius (de Caduceus) een symbool van natuurlijke energieën die werkzaam zijn in het menselijk lichaam. Wanneer de Aarde zelf een enorm wezen is, zoals door zowel oude wijsheid als de Gaia theorie van de moderne wetenschap begrepen wordt, zou het hermetische principe van 'zoals boven, zo beneden' ook moeten gelden voor het levende lichaam van de planeet. Het is alleen maar een kwestie van schaal."

De diepgaande implicatie van deze bewering is dat de Aarde zelf bepaalde energiecentra of chakra's bezit, die corresponderen met die van het menselijk lichaam. We weten en begrijpen vanuit ons eigen wezen dat er een chakra is boven alle andere dat het stromen van liefde met intensiteit bemoedigt, uitzendt en ontvangt – het hartchakra. Het kan eveneens gewicheld en gefotografeerd worden. Gegeven dat de mensen de kinderen van

de Aarde zijn, en we ons via ons eigen hart met haar verbinden, dan is het volkomen redelijk te suggereren dat Moeder Aarde eveneens een hartchakra heeft. Maar waar bevindt zich dat?

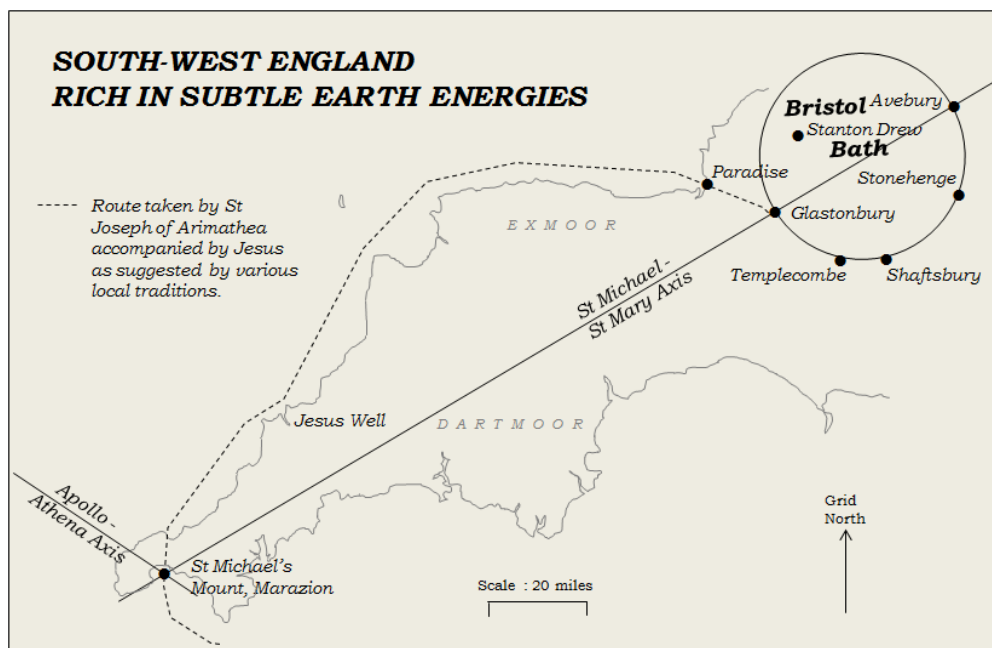
Robin Health, een autoriteit op het gebied van megalithische astronomie en cultuur, met een bijzondere interesse in de uitlijningen en gewijde sites in Wales [3], erkende dat, wat pas relatief kort geleden als de Michael-Maria as in het westelijk deel van deze uitlijning werd gelabeld, beter bekend was onder de vroegere prehistorische naam in het oostelijk deel:

*"De meest bekende uitlijning in Engeland is onweerlegbaar tevens de langste lijn die over Engeland kan worden getrokken. Nu bekend als de Michael-lijn, vanwege de overvloed aan St. Michael kerken op de westelijke lengte, loopt deze over 240 mijl van Cornwall naar East-Anglia. Over zijn oostelijke lengte kan hij geïdentificeerd worden met zijn veel oudere naam – de **Icknield Way**. De lijn gaat door of langs zo'n verzameling belangrijke historische en natuurlijke sites, waardoor het van een betekenis is die niet kan worden genegeerd."*

Derhalve is de herkomst en de antieke oudheid van deze uitlijning niet aan twijfel onderhevig. Robin, die ook de belangrijke vraag stelde, "Beheerst de mens het landschap, of beheerst het landschap de mens?", nam eveneens waar dat deze oude uitlijning nog steeds heel actief is en zich ontwikkelt [4]:

"De uitlijning bekrachtigt veranderingen in sociale machtsstructuren, en suggereert dat dit proces nog steeds bezig kan zijn. Zeker, inspectie van de lijnen suggereert dat in relatief recente tijden nieuwe krachtpunten op deze uitlijning werden geplaatst."

Een cirkel met een 20 mijl radius omgeeft een cluster van zes van de meest populaire antieke sites in Engeland, inclusief het wereldberoemde Stonehenge, Glastonbury en Avebury; vijf van deze sites vallen samen met de meest zuidelijke boog van deze cirkel. De Michael-Maria as, of Icknield Way, deelt deze cirkel exact doormidden. De antieke en historische nederzettingen van Bath en Bristol vallen hierin.

Hamish Miller en Paul Broadhurst hebben de dynamica van de knooppunten binnen deze geconcentreerde zone van gewijde energie verder uitgelegd [2]:

"De twee serpentes, in elkaar gewikkeld rond de staf, hadden een tegengestelde polariteit: Er was de solaire 'Michael' slang, en er was de lunaire 'Maria'. Markeerden zulke plaatsen als St Michael's Mount, Glastonbury, Avebury en alle andere knooppunten de chakrapunten langs de staf van de St. Michael uitlijning? Wellicht markeerde de verplaatsing van de aandacht van Avebury - om zich later in Christelijke tijden te centreren op Glastonbury - de zich ontwikkelende evolutionaire vooruitgang van de mensheid, aangezien de cyclus van de tijd verderging en andere Kosmische impulsen in het spel kwamen.

*...Avebury was de navel, de omphalos, het ultieme symbool van alle geboorten. Een ontmoetingsplaats tussen hemel en Aarde, het was het kosmische centrum van waaruit de wereld werd gevoed. ...Maar de plek zelf, en **zijn spirituele opvolger Glastonbury** maken nog steeds diepe herinneringen aan de oude betekenis ervan los."*

Volgens lokale traditie wordt er gezegd dat St. Jozef van Arimathea naar Engeland kwam als metaalkoopman die tin zocht, vergezeld door de jongen Jezus [5]. Het is interessant de mogelijke route te bekijken die de Heilige familie over zee naar Engeland bracht via Frankrijk, toen Gallië, vanuit Phoenicië. Diodorus Siculus beschrijft in detail hoe in Cornwall gedolven tin werd getransporteerd naar een eiland dat Ictis werd genoemd en dat tijdens laagtij verbonden was met het vasteland; dit wordt over het algemeen beschouwd als St. Michael's Mount aangezien het perfect past bij de hedendaagse beschrijving. In dat geval zou de aankomst op het knooppunt van vier belangrijke lijnen zijn geweest - Michael-Maria en Apollo-Athene. Er zijn andere mogelijke mededingers voor Ictis, onder meer Falmouth, Looe Island, het eiland Wight (destijds Vectis genaamd) en zelfs Glastonbury (destijds een gewijd eiland dat bekend stond als Avalon).

De stichting van Christus' bouwwerk bij Glastonbury is meer dan traditie of folklore. Getuigenis van zo'n voorchristelijke of Keltische 'kerk' bij Avalon werd gevonden in een brief van St. Augustinus aan Paus Gregorius (600 A.D.) [6] waarin staat:

"In het westelijke deel van Engeland is een bepaald koninklijk eiland van behoorlijke omvang, omgeven door water, overvloedig in alle pracht van de natuur en levensbehoeften. Daarin vonden de eerste neofieten van de Katholieke wet, daarvoor door God gekend, een kerk, niet door menselijke kunst geconstrueerd, maar door de hand van Christus zelf, voor de redding van Zijn volk." (Epistolae ad Gregorium Papam)

Glastonbury is eveneens genoemd in de Arthuriëanse leer. De Abdij van Glastonbury tekende op dat Koning Arthur hier in 540 A.D. werd begraven. Eveneens dat zijn overblijfselen en die van Koningin Guinevere werden verwijderd en begraven bij de nieuwe kerk. Bovendien wordt gezegd dat elk van de twaalf Ridders van de Ronde Tafel claimde af te stammen van St. Jozef van Arimathea [6].

Is daarom Glastonbury de locatie van het hartchakra van de Aarde? Velen geloven dat het zo is volgens hun eigen spirituele reizen. De goddelijke energieën van compassie die daar eens in het verleden waren verankerd door Jezus, St Jozef van Arimathea, Maria Magdalena en anderen liggen er nog steeds en wachten erop volledig te worden geoogst.

Gedurende de 1980-er jaren, stelde ziener Robert Coon een interessante kaart van de Aarde op. Daarop identificeerde hij twee wereldomvattende leylijnen anders die corresponderen met veel van Gaia's meest gewijde plaatsen. Een pad was vrouwelijk en de andere mannelijk. Samen werden ze de "Regenboogslang" genoemd. Het deel van de vrouwelijke ader die de Britse eilanden kruist bleek samen te vallen met de Michael-Maria-Icknield corridor. In een volgende fase probeerde Robert de zeven chakra's van de Aarde te definiëren. Interessant genoeg plaatste hij het vierde oftewel hartchakra bij Glastonbury en Shaftesbury - beiden bevinden zich binnen de cirkel met de 20 mijl radius.

Wat kan er dus uit deze hoge concentratie van belangrijke gewijde sites, die sterk zijn in de hoogste religieuze tradities, rijk in historie en waardoor een belangrijke wereldleylijn ader loopt, afgeleid worden? Kan het allemaal toeval zijn? Het is natuurlijk aan ieder persoonlijk hierover een mening te vormen.

Voor degenen die hun verdere energie van meelevende gedachten willen besteden aan dit gewijde deel van de wereld, hier volgen de details van de plaatselijke zonshoogte voor die dag:

- Zonsopgang om 07:46 GMT
- Zonsondergang om 17:05 GMT
- Astronomische dageraad duurt 120 minuten

Een flexibele benadering

Er zijn verschillende manieren om deze meditatieoefening uit te voeren. Sommigen zullen stil gebed of diepe meditatie en het scenario van 'met licht gevulde' leyen prefereren. Anderen zullen liever de zaak overdenken terwijl ze buiten het landschap exploreren. Er zijn er tevens die liever binnen blijven en de formaliteiten omtrent de leylijnen en aanverwante onderwerpen nastreven om voor zichzelf nieuwe bewuste ontdekkingen te doen. Of je nu je favoriete plek bezoekt of thuis blijft, in een groep werkt of alleen, de keus is aan jou. Er is voor elk wat wils.

Welke methode je ook prefereert en waarbij je op je gemak bent, het gaat allemaal om het geven van energie van meelevende gedachten aan en interesse in deze gewijde paden. Hoe meer zo'n intentie aan ze wordt gegeven, hoe meer bewustzijnslicht hun ruimte zal vullen. Dat oude gezegde ... het is de gedachte die telt, betekent heel veel in dit geval.

En eindelijk.... een succesverhaal

Deze week liet een stel, dat deel uitmaakt van een healing groep en in een klein plaatsje in het Zwarte Woud in Zuid-Duitsland woont, weten dat ze een groot succes hadden behaald met het bevrijden van de energie die gevangen zat in een kruising van drie lijnen op een kloostersite. De groep had hun pogingen zo'n 10 jaar zonder succes gedaan. De uiteindelijke doorbraak werd drie weken geleden bereikt – precies op dezelfde tijd dat Monty de oproep voor het werk aan de leylijnen deed! Felicitaties aan alle betrokkenen!

En zo, aan iedereen die besluit om deel te nemen op zondag 2 februari 2014: de stichting wenst jullie allemaal succes met jullie inspanningen.

Tot de volgende update,

Mark

Referenties

- [1] *The Knights Templar Revealed : The Secrets of the Cistercian Legacy* – Alan Butler and Stephen Dafoe (Templar Books, 1999)
- [2] *The Sun and the Serpent : An Investigation into Earth Energies* – Hamish Miller and Paul Broadhurst (Pendragon Press, 1989)
- [3] *Bluestone Magic : A Guide to the Prehistoric Monuments of West Wales* – Robin Heath (Bluestone Press, 2010)
- [4] *Powerpoints : Secret Rulers & Hidden Forces in the Landscape* – Robin Heath (Bluestone Press, 2005)
- [5] *Did Our Lord Visit Britain as they say in Cornwall and Somerset* – Rev. C.C. Dobson : (Covenant Publishing – eerste publicatie, 1936)
- [6] *St Joseph of Arimathea at Glastonbury* – Lionel Smithett Lewis (Lutterworth Press, eerste publicatie, 1922)

Vert. Rob